

اثر بخشی گروه درمانی با رویکرد تحلیل ارتباط متقابل (TA) بر رضایت‌مندی زناشویی

ام‌النبی خزائی^{۱*} / سیده حمیده نقیبی^۲ / فاطمه خزائی^۳

- ۱- کارشناس ارشد مشاوره و توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ایران.
- ۲- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد واحد تربت جام، ایران.
- ۳- کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تربت جام.

چکیده

یکی از مهم‌ترین عواملی که کارکرد مؤثر خانواده را تحت تأثیر قرار می‌دهد، رضایت اعضای خانواده بخصوص زن و شوهر از یکدیگر است که زمینه‌ی اصلی برای داشتن جامعه‌ی سالم است. هدف پژوهش حاضر، بررسی اثر بخشی گروه درمانی با رویکرد تحلیل ارتباط متقابل بر رضایت‌مندی زناشویی بود. طرح پژوهش نیمه تجربی از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه زوجینی است که به دلیل تعارضات زناشویی به مراکز مشاوره و مددکاری شهر مشهد در سال ۱۳۹۵ مراجعه کرده‌اند، بود که از میان آنها ۲۰ زوج به صورت نمونه‌گیری در دسترس و از طریق مصاحبه انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه ۱۰ زوجی جایگزین شدند و مداخله درمانی را گروه آزمایش را دریافت کرد. داده‌ها با پرسشنامه "رضایت زناشویی انریچ (انریچ، ۱۹۷۶)" گردآوری و با روش آماری تحلیل واریانس تک متغیری تجزیه و تحلیل شد. یافته‌ها نشان داد که گروه درمانی با رویکرد تحلیل ارتباط متقابل بر رضایت‌مندی زناشویی اثر بخش بوده است ($P < 0/05$) و ۱۵ درصد از واریانس رضایت‌مندی زناشویی را تبیین می‌کنند. نتایج پژوهش بیانگر این است درمان تحلیل ارتباط متقابل بر افزایش رضایت‌مندی زناشویی مؤثر بوده است و می‌تواند به عنوان یک مداخله درمانی در تعارض‌های زناشویی مورد استفاده قرار بگیرد.

کلید واژه‌ها: تحلیل ارتباط متقابل، رضایت‌مندی زناشویی، طلاق